

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αποτελέσματα εφαρμογή πολιτικών λιτότητας

Σε επίσημη ανασκευή της περιβόητης αρχικής τους μελέτης προχώρησαν οι Ρογκόφ και Ράινχαρτ μετά το σάλο που προκλήθηκε τον προηγούμενο μήνα με την ανακάλυψη των λαθών τους από ομάδα ερευνητών του MIT. Την μελέτη τους αυτή, σύμφωνα με την οποία το αυξημένο χρέος στις πλούσιες χώρες συνοδεύεται απαραίτητως από ύφεση, είχαν επικαλεστεί ισχυροί πολιτικοί σε θέσεις-κλειδιά, όπως ο Ό. Ρεν και ο πρόεδρος της Επιτροπής Προϋπολογισμού του Λευκού Οίκου, Π. Ράιαν, για να επιχειρηματολογήσουν υπέρ των περικοπών και της λιτότητας. Στη διόρθωση που δημοσίευσαν αποδέχονται τα λάθη στα μεγέθη που αρχικώς χρησιμοποιήθηκαν. Πραγματοποιώντας ξανά τους υπολογισμούς βρίσκουν, ότι, όταν το χρέος μιας χώρας υπερβαίνει το 90%, η ανάπτυξη υποχωρεί από το 2,9% στο 2,5% και όχι από το 2,8% στο -0,1%. Υπενθυμίζεται, ότι τα προγράμματα λιτότητας που σχεδιάστηκαν από το ΔΝΤ και εφαρμόστηκαν σε χώρες όπως η Ελλάδα βασίστηκαν στους αρχικούς λανθασμένους υπολογισμούς των δύο οικονομολόγων. Τα νέα στοιχεία είναι αξιοσημείωτα καθώς δείχνουν μια πολύ πιο ήπια μείωση της ανάπτυξης. Με τη νέα διόρθωση των δεδομένων, το υποτιθέμενο χάσμα ανάπτυξης των χρεωμένων με άνω του 90% του ΑΕΠ χωρών μετατρέπεται «από χαντάκι σε αυλάκι». Αντί του αρνητικού ρυθμού 0,1% προβλέπεται θετικός δείκτης (λίγο χαμηλότερα του 2% στη χειρότερη περίπτωση). Πρόκειται για χαμηλές επιδόσεις αλλά όχι όμως και για καταστροφή, όπως υποστήριζε η αρχική μελέτη. Η ομάδα του MIT η οποία εντόπισε το αρχικό λάθος επιμένει, πάντως, ότι και οι νέοι αυτοί υπολογισμοί εμπεριέχουν λάθη αντίστοιχα των αρχικών, καθώς η όλη μέθοδος που εφάρμοσαν είναι λανθασμένη.

Υπενθυμίζεται, ότι το ΔΝΤ, μέσω κορυφαίων οικονομολόγων του, αναγνώρισε πριν λίγους μήνες, ότι τα προγράμματα που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα στηρίχθηκαν σε λανθασμένες παραδοχές ως προς το μέγεθος του πολλαπλασιαστή και που υποεκτίμησαν το μέγεθος της ύφεσης, της ανεργίας, της παραγωγικής και κοινωνικής καταστροφής που προκάλεσε η βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή και η λιτότητα.

Για τις βυθισμένες στην κρίση χώρες της Ευρωζώνης, τα προγράμματα λιτότητας αποδεικνύονται καταστροφικά σε συνδυασμό με την έλλειψη κρίσιμων παραμέτρων, όπως η αποτελεσματική αντιμετώπιση του δημόσιου χρέους και η ανάπτυξη. Επειδή η πολιτική αυτή δημιουργεί εντονότερες οικονομικές συστολές, οξύνει την ανεργία (με εφιαλτικά ποσοστά για τους νέους) με συνεχιζόμενη την επιδείνωση στα οικονομικά των χωρών εξαιτίας της αύξησης του χρέους (το χρέος στην Ευρώπη αντί να μειωθεί αυξήθηκε κατά 13%), όταν όλα τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης δεν εμφανίζουν παρά ελάχιστη οικονομική ανάπτυξη, αν όχι ύφεση.

Σε ό,τι αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους, η παραδοχή του ΔΝΤ στην τελευταία έκθεσή του, ότι χρειάζεται και νέο κούρεμα, προκειμένου αυτό να καταστεί βιώσιμο, αποδεικνύει για ακόμη μια φορά, ότι ούτε το PSI του Μαρτίου του 2012, ούτε η επαναγορά ομολόγων το Δεκέμβριο του ίδιου έτους είχαν κάποιο σοβαρό αποτέλεσμα παρά τις τεράστιες θυσίες. Ο λόγος είναι, ότι αυτό που έχει σημασία όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους είναι η πολιτική που εφαρμόζεται σε συνδυασμό με το κούρεμα. Η εμπειρία δείχνει, ότι η έντονη και παρατεταμένη λιτότητα, βαθαίνοντας την ύφεση δεν δημιουργεί συνθήκες βιωσιμότητας.

Όταν η αρχική μελέτη Ράινχαρτ - Ρογκόφ, η οποία δημοσιεύθηκε εν μέσω κρίσης στην Ευρωζώνη και είχε χρησιμοποιηθεί ως το κύριο σημείο αναφοράς και για να υποστηριχθεί στην Ευρώπη η άποψη των υπερμάχων της λιτότητας, έχει ουσιαστικά ακυρωθεί από τα νέα δεδομένα.

Όταν η χάραξη των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών που βαθαίνουν τη φτώχεια και ενισχύουν την ανασφάλεια αντιβαίνει σε μια βιώσιμη επίλυση της υφιστάμενης κρίσης.

Όταν όλα τα οικονομικά μεγέθη δείχνουν ξεκάθαρα, ότι το νεοφιλελεύθερης έμπνευσης οικονομικό μοντέλο έχει αποτύχει παταγωδώς, με ΑΕΠ, δημόσιο χρέος και ανεργία να επιδεινώνονται σταθερά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Όταν ο καθένας κοιτάζοντας τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού στο α' τετράμηνο του έτους μπορεί να καταλάβει, ότι η πολυδιαφημιζόμενη «επιτυχία» της δημοσιονομικής προσαρμογής οφείλεται αποκλειστικά στη μη καταβολή επιστροφής φόρων και στην περικοπή δαπανών που εφαρμόζεται στις δημόσιες επενδύσεις και τις κοινωνικές δαπάνες. Όταν η λιτότητα και η συνεπαγόμενη ύφεση δεν παράγουν παρά ισχνά αποτελέσματα όσον αφορά στο δημοσιονομικό πεδίο, όταν τα φορολογικά έσοδα (ειδικά αυτά που σχετίζονται με την κατανάλωση) μειώνονται διαρκώς.

Όταν αυτό που προέχει είναι η σταθεροποίηση της οικονομίας με αλλαγή της ασκούμενης πολιτικής, η αναστροφή του αρνητικού επενδυτικού κλίματος που θα βοηθήσει για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, που τόσο ανάγκη έχει η χώρα και η δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων για αποτελεσματική απομείωση των χρεών.

Όταν έχει αποδειχθεί, πως η επιλογή της λιτότητας για τη μείωση του χρέους επιφέρει τα αντίθετα αποτελέσματα και οδηγεί σε αύξηση της ανάγκης δανεισμού.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Θεωρεί η κυβέρνηση πως η εφαρμογή των πολιτικών λιτότητας παραμένει η ενδεδειγμένη επιλογή στοχεύοντας στη μείωση του χρέους και στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης για τη χώρα μας;

Αθήνα, 14 Μαΐου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών